

TOXOPLASMOZA LA COPIL

Dr. Crețu Viorica

Spitalul Clinic de Copii „Dr. V. Gomoiu“

Tema tezei de doctorat abordează una din cauzele importante de morbiditate și mortalitate infantilă prin complicațiile pe care le produce: meningoencefalita, hidrocefalia, microcefalia, porencefalia și hidranencefalia; constituie, de asemenea, și principala cauză de corioritinită la copil, deseori cu afectare gravă a vederii.

În contrast cu adultul și copilul imunocompetent, la care toxoplasmoza este o infecție autolimitată, asimptomatică în 90% din cazuri, infecția congenitală a fătului are consecințe severe asupra acestuia. Pornind de la aceste date, obstetricianul și neonatologul trebuie să fie familiarizat cu această parazitoză ce se constituie ca o boală ce poate fi prevenită, iar în condițiile apariției ei, intervenția terapeutică corectă și în timp util poate duce la diminuarea considerabilă a sechelelor ulterioare.

Toxoplasmoza congenitală face parte dintr-un grup de afecțiuni ce pot afecta fătul, cunoscut ca sindrom *TORCH* (*T* = toxoplasmoză; *O* = others – alte infecții ca sifilisul, infecția HIV, etc; *R* = rubeolă; *C* = infecția cu virusul citomegalic și *H* = infecția cu virusul herpes simplex) sau ca sindrom *SCRATCHES* (*S* = sifilis; *C* = citomegalvirus; *R* = rubeolă; *A* = AIDS/SIDA; *T* = toxoplasmoză; *C* = chickenpox – varicelă; *H* = herpes simplex; *ES* = enterovirusuri).

Toxoplasmoza dobândită la persoane imunocompetente, dar în special la persoane imunoincompetente – la copiii cu SIDA- prin manifestările sale clinice, în special cerebrale în cadrul SIDA, constituie o problemă pentru țara noastră, în care prevalența toxoplasmozei cerebrale la copiii imunoincompetenți cu SIDA este în lotul studiat de autoare de 4,24%, comparativ cu cea publicată în literatura mondială de specialitate de 1,1%.

Partea generală a lucrării condensează, în cele 80 de pagini, datele esențiale și de mare actualitate privind:

- etiologia infecției cu *Toxoplasma gondii*;
- epidemiologia;
- anatomia patologică;
- patogenia și imunopatogeneza;
- manifestările clinice (ale infecției congenitale și dobândite la persoanele cu imunitate normală și la persoanele cu imunitate compromisă);
- examenele de laborator (în toxoplasmoza congenitală și separat în toxoplasmoza dobândită);

- diagnosticul (în infecția congenitală; în infecția dobândită; în toxoplasmoza oculară separat)
- neurodiagnosticul în toxoplasmoza congenitală și dobândită;
- tratamentul (toxoplasmozei congenitale și toxoplasmozei dobândite – la persoanele cu imunitate normală și la persoanele cu imunitate compromisă;
- tratamentul preventiv indicat în caz de grefă de organe sau de măduvă osoasă;
- tratamentul toxoplasmozei oculare;
- evoluția (în toxoplasmoza congenitală, în toxoplasmoza dobândită);
- prognostic și măsuri de prevenire (în infecția congenitală și în infecția dobândită).

Studiul personal (90 de pagini) valorifică experiența Clinicii de Pediatrie și Neurologie pediatrică a Spitalului Clinic de Copii „Dr. V. Gomoiu“, Clinicii de Neonatologie a Spitalului Universitar București, Clinicii de Parazitologie a Spitalului clinic „N.G. Lupu“, a Clinicilor de Boli Infecțioase din Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Tropicale „Dr. Victor Babeș“ și din Spitalul Clinic de Boli Infecțioase „Prof. Dr. Matei Balș“, unități în care se îngrijesc copii cu toxoplasmoză congenitală și toxoplasmoză dobândită (la copii cu imunitate normală și la copii cu imunitate compromisă – SIDA/AIDS).

Autoarea prezintă rezultatele cercetărilor întreprinse pe 137 de cazuri, din care 76 de copii (55,4%) cu toxoplasmoză congenitală și 61 de copii (44,5%) cu toxoplasmoză dobândită, 38 de copii cu imunitate normală (27,7%) și 23 de copii cu imunitate compromisă (în cadrul infecției cu virusul imunodeficienței umane – SIDA/AIDS).

Studiul a fost efectuat în perioada 1997-2004 pe copii internați în 5 clinici din București.

Din concluziile lucrării – care reprezintă sinteza acestui amplu și complex studiu – merită de menționat:

- Toxoplasmoza congenitală trebuie avută în vedere în cadrul bilanțului clinico-paraclinic al nou-născutului și al sugarului cu afectare neurologică sau oftalmologică, la fel cum se impune și urmărirea nou-născuților și a sugarilor cu mame seropozitive, oportunitățile terapeutice stabilindu-se în raport cu titrurile Ig G cu sau fără apariția Ig M.

- Reactivările corioretinitei toxoplasmeice – întâlnite la 33 de cazuri – necesită cure de tratament repetate, care s-au extins pe perioade de 6 luni și peste acest interval.
- Manifestările clinice predominante au fost adeno-patiile (în 94,6% din cazuri – cele cu localizare laterocervicală în 89,4%), iar afectarea oculară a fost semnalată în 2,6% din cazuri; în cazul toxoplasmozei la copiii cu SIDA/AIDS au dominat manifestările neurologice focale însoțite de sechele neurologice de tip motor, deficit psihic și crize de epilepsie.
- Evoluția pe perioada terapiei primare antitoxoplasmeice a fost favorabilă la majoritatea copiilor, traducându-se prin ameliorarea simptomatologiei clinice și al aspectelor neuroradiologice, dar toți copiii aflați în viață, la sfârșitul studiului, au rămas cu sechele neurologice.
- Evoluția și prognosticul copiilor cu toxoplasmoză survenită în cadrul SIDA/AIDS au fost în raport direct cu precocitatea diagnosticului și a protocolului terapeutic instituit.

Amplu documentată, sintetic prezentată, ilustrată cu 48 de tabele și 40 de figuri, care ușurează înțelegerea mai bună a materialului faptic luat în studiu, cu o iconografie imagistică cerebrală și oculară privind

leziunile cerebrale și oculare ale bolii, nivel științific înalt, claritate, concizie, prezentare didactică, volum imens de lucru și o sinteză clară a datelor adunate, lucrarea constituie o veritabilă monografie dublată de o cercetare științifică de vârf, care va fi cu siguranță utilă tuturor medicilor, pe primul plan al pediatrilor și al medicilor de familie.

În final, consider că teza de doctorat „Toxoplasmoza la copil” constituie o lucrare inedită în contextul datelor actuale asupra acestei afecțiuni la copil, prin faptul că:

- aduce date noi în domeniu, fiind o cercetare de referință, cu relevanță la nivel național și internațional, având o valoare teoretică și practică deosebită;
- modifică concepția clasică de evaluare epidemiologică și clinică a acestei grave boli parazitare și facilitează înțelegerea importanței acestei entități în patologia neo-natală și în cazurile ce apar în evoluția SIDA/AIDS.

Recomand această lucrare pentru a fi publicată ca o monografie pentru a putea fi la îndemâna tuturor celor care au preocupări în domeniu (clinicienilor pediatri, medicilor de familie, personalului de laborator, epidemiologilor, parazitologilor, dar și a studenților în medicină și a medicilor rezidenți pediatri).

Prof. Dr. Valeriu Popescu